

عنوان مقاله:

رابطه شاخص های وضعیت بدنی با تعادل در دانش آموزان ۷ تا ۱۰ ساله

محل انتشار:

فصلنامه علوم پیراپزشکی و توانبخشی مشهد، دوره 10، شماره 4 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

کریم خلاق - دانشجوی دکتری گروه بهداشت و طب ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه پردیس البرز تهران، تهران، ایران

رضا رجبی - استاد گروه بهداشت و طب ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

هومن مینونژاد - دانشیار گروه بهداشت و طب ورزشی، دانشکده تربیت بدنی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

معصومه شجاعی - دانشیار گروه رفتار حرکتی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه الزهراء، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: اختلال حرکتی و انحرافات اسکلتی عضلانی به ویژه در بین دانش آموزان می تواند یکی از مسائل مهم در سیستم سلامت کشور در نظر گرفته شود. لذا بررسی عوامل مرتبط با وضعیت بدنی و اختلالات حرکتی می تواند نقش مهمی در شناسایی و پیشگیری از مشکلات وضعیتی و حرکتی داشته باشد. روش بررسی: تحقیق حاضر از نوع توصیفی-همبستگی است. در این تحقیق ۳۴۰ دانش آموز پسر با میانگین سن $8/2 \pm 0/9$ سال، میانگین وزن $26/4 \pm 6/6$ کیلوگرم، میانگین قد $125/9 \pm 9/10$ سانتی متر، میانگین شاخص توده بدنی $16/3 \pm 2/9$ به صورت در دسترس انتخاب شدند. برای ارزیابی تعادل (ایستاپوپیا) از دو آیتم ایستادن و راه رفتن روی چوب موازنه آزمون تبحر حرکتی برونیکس- اوزر تسکی فرم کوتاه استفاده شد. مولفه های وضعیت بدنی شامل سربه جلو (فتوگرافی)، شانه گرد (فتوگرافی)، شانه نابرابر (اینکلاینومتر)، اسکلیوز (فتوگرافی)، کایفوز (خط کش منعطف)، لوردوز (خط کش منعطف)، لگن نابرابر (اینکلاینومتر) و وضعیت زانو ها (کولیس استخوان) و کف پا (شاخص استاهلی) بودند که با ابزار های استاندارد و معتبر مورد اندازه گیری قرار گرفتند. به منظور تعیین میزان ارتباط از روش همبستگی اسپیرمن با توجه به عدم نرمال بودن توزیع داده ها استفاده شد. یافته ها: نتایج توصیفی شیوع ناهنجاری های وضعیتی در اسکولیوز غیر ساختاری ۵۵/۶ درصد، سر به جلو ۴۸/۳ درصد، کف پای صاف چپ ۷۱/۲ درصد بیشترین و هایپر کایفوزیس ۳ درصد وزانوی پرانتری ۳/۸ درصد کمترین مقدار را نشان داد. نتایج بررسی رابطه بین متغیرها نشان داد تعادل ایستا با میانگین $(7/2 \pm 5/2)$ ثانیه با شاخص وضعیت بدنی میزان افتادگی شانه چپ با میانگین $1/0 \pm 3/8$ (درجه در میان دانش آموزان ۷-۱۰ ساله پسر همبستگی مثبت $(r=0/155)$ و با مقدار افتادگی شانه راست با میانگین $(0/86 \pm 1/5)$ (درجه همبستگی منفی $(r=-0/192)$ وجود دارد. در دیگر شاخص ها رابطه معنا داری مشاهده نشد. همچنین تعادل پویا با میانگین $(5/45 \pm 1/15)$ ثانیه با مقدار زاویه کایفوز با میانگین $(3/0 \pm 11/6)$ درجه $(r=-0/108)$ و افتادگی شانه راست با میانگین $(0/86 \pm 1/5)$ (درجه $(r=-0/119)$ و اندازه انحراف زانوی به داخل با میانگین $(1/18 \pm 2/1)$ سانتی متر $(r=-0/173)$ در میان دانش آموزان ۷-۱۰ ساله پسر همبستگی منفی دارند. در دیگر شاخص ها رابطه معناداری مشاهده نشد بین نمره تعادل کل (مجموع تعادل ایستا و پویا) و مقدار افتادگی شانه راست $(r=-0/185)$ همبستگی منفی و مقدار افتادگی شانه چپ $(r=0/146)$ همبستگی مثبت وجود دارد در دیگر شاخص ها رابطه معنا داری مشاهده نشد. نتیجه گیری: نتایج تحقیق حاضر حاکی از ارتباط بین شاخص های میزان افتادگی شانه راست و چپ با تعادل ایستا، میزان انحراف زانو به داخل، میزان زاویه کایفوز و میزان افتادگی شانه راست با تعادل پویا و میزان افتادگی شانه راست و چپ با تعادل کل در کودکان ۷ تا ۱۰ ساله پسر می باشد. در نتیجه می توان استنباط کرد که تعادل به عنوان یکی از مهارت های بنیادی مهم در کودکان که وابسته به قدرت و انعطاف پذیری عضلات بدن می باشد با بروز تغییرات در راستای بدنی در ارتباط بوده و وضعیت بدنی ...

کلمات کلیدی:

تعادل ایستا، تعادل پویا، وضعیت بدنی، مهارت بنیادی، دانش آموز

